

søger at faa dem, som slider de danske Landeveje mest, til at betale den største Skat. Men her er det min Overbevisning, at de store, tunge Vogne ogsaa bruger mest Benzin, og at den Vogn, som kører meget, ligeledes benytter megen Benzin, saaledes at en Beskatning derefter vil blive den retfærdigste. Hvis man derimod tager Hensyn til Vægten, bliver Beskatningen uretfærdig, idet en stor tung Vogn meget godt kan staa en Del stille.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Handelsminister, ikke fordi jeg havde rettet noget Spørgsmaal til ham, men han følte sig kaldet til at tale om Landboernes Bogføringspligt, som jeg havde nævnt i min Tale, og det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister drog ret stærkt til Felts derimod. Han udtalte, at vel havde jeg knyttet nogle smukke Ord til dette Krav, men det vilde dog være vanskeligt at misforstaa Udtalelsen. Jeg tror, at det vil være vanskeligt at misforstaa, at den højtærede Handelsminister føler sig kaldet til at forsvare Landboernes Fritagelse for Bogføringspligt. Jeg har aldrig nogen Sinde sigtet Landbostanden for det, som den højtærede Minister vilde lægge ind i mine Ord, men jeg har Gang paa Gang fra denne Talerstol sagt, at uden Bogføringspligt var Folk ikke klare over deres Indtægter, og det Krav, jeg rejste, var simpelthen et Krav om Lighed for Loven. Jeg vil ikke gøre de danske Landboere saa ringe, som det kunde synes den højtærede Handelsminister vilde gøre dem, at de ikke lige saa godt skulde kunne føre den Kassebog, som den højtærede Handelsminister talte om, som den lille Traadhandlerske fra Ægirsgade. Og jeg kan heller ikke se, hvorledes en Handelsminister i et Ministerium, som har lagt yderligere Bogholderipligt paa en Række Erhverv i Byerne, kan modsætte sig et simpelt Bogholderi for Landboerne, saa meget mere som det, Handelsministeren benyttede som Argument, at der i en Række Tilfælde maa anvendes et frit Skøn over en Del Poster, som kommer fra deres egen Produktion, fra deres egen Bedrift til Familiens Underhold, jo ogsaa er Tilfældet for en Række handlendes Vedkommende, Slagtere, Restauratører og Bagere. Det forekommer mig derfor, at det Argument, som den højtærede Minister benyttede for at bevise, at det ikke kunde lade sig gøre, netop viste, at man lige saa godt kan gøre det for Landbrugets Vedkommende, som man kan gøre det netop for de handlende, Haandværkere, Bagere, Slagtere og Restauratører,

som Handelsministeren nævnte, hvor man ogsaa maa benytte det frie Skøn i visse Tilfælde. Det var netop et Argument for Kravet om Lighed for Loven, som den højtærede Handelsminister fremførte, og naar han til Slut sagde — og her maa jeg tillade mig at citere et Par Linier af den højtærede Handelsminister —, at „det er uheldigt at fremsætte ubegrundede Sigtelser, der kun kan tjene til at sætte Skel mellem visse Befolkningslag“, og fortsætter „man gør kun Skade ved at ville frembringe et saadant“, ja, saa maa jeg spørge den højtærede Handelsminister: Hvem sætter Skel? Er det dem, der kræver, at Loven skal være ens for alle, eller dem, som siger, at Loven kun skal gælde for handlende, Haandværkere o. s. v., men at den ikke skal gælde for Landbruget. Jeg føler mig overbevist om, og jeg er sikker paa, at det staaer klart ogsaa for Befolkningen, at de, der sætter dette Skel, netop er dem, der er Modstandere af ensartede Regler for alle Erhverv, hvad enten det er Landbruget eller andre Erhverv. Derfor tror jeg ikke, at Handelsministeren har gjort nogen Gavn med disse Udtalelser; jeg tror, at den højtærede Handelsminister burde have taget et andet Standpunkt alene af Hensyn til Retfærdighedens Krav: Lighed for Loven for alle Borgere.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af de Udtalelser, Ministeren fremsatte som Besvarelse af mit Spørgsmaal, om man kunde forvente, at Ministeren vilde fremsætte et Forslag om Trustlovgivning i denne Samling, og hvad Ministeren vilde gøre i et specielt Tilfælde, som jeg var nærmere inde paa. Den højtærede Indenrigsminister begyndte sin Besvarelse af dette Spørgsmaal med den for Ministeren almindelige Kraftudfoldelse, idet han sagde, at jeg øjnede Truster og Monopoler alle Vegne, men at jeg ikke havde nær saa skarpt et Blik for Prisaftaler indenfor Handelens og Omsætningsens Folk. Herom maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg har et lige saa skarpt Blik for de Udskejelser, som maatte være til Stede blandt Omsætningsens Folk, som jeg har det overfor de Udskejelser, som maatte findes hos Storkapitalen; jeg erkender overfor den højtærede Indenrigsminister, at jeg ser saaledes paa det, at de Farer, som kommer fra den Side, hvor der er en overlegen Kapitalmagt, er den største, og derfor maa man være mest agtpaagivende overfor den, men jeg har aldrig forsvaret Aftaler, som var usunde, og det ved den højtærede Inden-